

Gorg de les Elies

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Prop del Sot de la Vila
Emplaçament	Encreuament de la riera de Sant Sebastià i la riera de les Elies, pujant per aquesta última
Alçada:	340

Coordenades:

Latitud:	41.67612
Longitud:	2.13274
UTM Est (X):	427812
UTM Nord (Y):	4614181

Classificació

Número de fitxa	08033 - 221
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 14971 DG3019G

Fitxes associades:

Comunitat de degotall calcari amb presència de capil·lera

Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	ds., 25/10/2008 - 02:00

Descripció

Just al límit entre Caldes i Gallifa, pujant la riera de Caldes de Montbui, es tracta d'un clot pregon en el llit d'un corrent d'aigua, on aquesta alenteix el seu curs format al Torrent de Les Elies, gairebé a tocar amb el torrent de Sant Sebastià. Degut a la manca de pluges, el salt d'aigua està sec, però l'estany encara té aigua. On pica el salt, hi ha uns dos metres i mig de fondària. El seu fons és sorrenc.

Els estrats arbustius i herbacis es troben representats amb la vinca (*Vinca diformis*), sarriassa (*Arum italicum*) i jonqueres (*Molinio-Holoschoenion*), així com per comunitats dominades per joncs com ara el jonc boval (*Scirpus holoschoenus*).. També hi ha presència de bardisses i roldor (*Rubus. Coriarietum*), molt abundant als marges. Cal destacar diverses plantes de la família de les rosàcies, totes punxants, com l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), els rosers (*Rosa canina*, *Rosa micrantha*) o l'aranyoner (*Prunus spinosa*). En un dels blocs de pedra que envolten l'estany, hi ha encara restes de la signatura amb pintura de color blau, feta durant un campionat del món de trial, i que el guanyador signà al damunt (segons ens informa el Sr. Salvador Torras)

Història

Segons el Sr. Salvador Torras, quan tenia 17 anys i encara no hi havia cap normativa sobre l'extracció de sorres de les rieres, va observar quan amb la retro, treia la sorra d'aquest indret, adonant-se de que quan més fondària agafava, de més bona qualitat era la sorra. Mentre retiraven la sorra, les pedres, algunes de molt grosses com que la que porta una pintada en color blau, les anaven amuntegant a un dels costats, i les més grosses, les disposaven de manera que actualment encara es poden veure, i que durant campionats de trial, es va convertir en un lloc molt apreciat dels trialers. Un dia, hi van haver uns aiguats molt forts, i en baixar el torrent, amb tanta força, aquest clot, s'engrandí molt més i des de llavors, ha quedat com un estany natural.

